

ΕΤΟΣ 54ο

30 Ἀπριλίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (2761)

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

«εἰρήνην ὑμῖν»

Ἡ σημερινή εὐαγγελική διήγηση ἐντάσσεται στήν ἀναστάσιμη ἀτμόσφαιρα τῆς λειτουργικῆς περιόδου πού ἄρχισε τό Πάσχα. Τό μήνυμα τῆς περικοπῆς εἶναι ἓνα μήνυμα ζωῆς, αἰσιοδοξίας καί χαρᾶς. Ζωῆς, γιατί ὁ Χριστός «θανάτω θάνατον πατήσας» ἀναστήθηκε ἀπό τοὺς νεκρούς καί χάρισε στοὺς ἀνθρώπους τὴ ζωὴ. Αἰσιοδοξίας, γιατί διατράνωσε τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ ἐπάνω στίς καταστροφικές δυνάμεις τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου. Καί χαρᾶς, γιατί μετέβαλε τὴν κατῆφεια καί τὴν ἀγωνία τοῦ θανάτου σέ παγκόσμια ἐλπίδα ἀναστάσεως.

Σύνδεση εἰρήνης καί ἀλλῶν ἀρετῶν

Ἡ ἀναστάσιμη χαρὰ συνδέεται ὀργανικά καί ἀναπόσπαστα μέ τὴν εἰρήνην, ὅπως ἀλλῶστε καί μέ ὅλες τίς ἀλλῆς ἀρετές ὡς ἐνιαῖος καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ εἰρήνην ἀποτελεῖ οὐσιῶδες γνῶρισμα τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Παράλληλα πρὸς τὸν σύνδεσμο τῆς ἀγάπης ὑπάρχει καί ὁ σύνδεσμος τῆς εἰρήνης. Ὁ πιστός ὡς πολίτης τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ὀφείλει νά διατηρεῖ τὸν σύνδεσμο αὐτό. Ἐλλῶστε καί ἡ ἴδια ἡ λέξις «εἰρήνην» ἐτυμολογικά προέρχεται ἀπὸ τὸ ρῆμα «εἶρω», πού σημαίνει συνδέω.

Ἡ πραγματικὴ εἰρήνην δέν εἶναι παθητικὴ ἢ οὐδέτερη ἀλλὰ ἐνεργητικὴ καί δυναμικὴ κατάσταση. Ἐπιπλέον δέν ἐμφανίζεται αὐτόνομα, ἀλλὰ συνυπάρχει μέ τὴ δικαιοσύνη. Ὑπάρχει εἰρήνην καί μεταξύ ἰησῶν γιὰ τὴν καταστροφή τῶν ἀνθρώπων· ἡ εἰρήνην ὅμως αὐτὴ δέν εἶναι ἀρετὴ. Ἡ πραγματικὴ εἰρήνην ἐνώνει τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους καί μέ τὸν Θεό. Ὁ ἄνθρωπος πού δέν ἔχει εἰρήνην ἀλλὰ ταραχὴ δέν μπορεῖ νά ἔρθει σέ κοινωνία μέ τὸν Θεό. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός πολλὰς φορές ἀπευθυνόμενος στοὺς μαθητὲς του ἔλεγε: «εἰρήνην ὑμῖν». Ἐδῶ προβάλλει καί ἡ ἰδιαιτερότητα τῆς εἰρήνης τοῦ Χριστοῦ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. κ' 19-31)

«Ο Κύριός μου και ο Θεός μου»

Ούσης ὀψίας, τῆ ἡμέρα ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· **Εἰρήνη ὑμῖν.** Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκρατῆνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλέγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χειρᾶ μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χειρᾶ σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός· καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ

Στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι τέλειος Θεός καὶ τέλειος ἄνθρωπος, βρίσκει ὁ ἄνθρωπος τὴν εἰρήνην μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὸν ἑαυτό του. Καὶ ὅταν ἀποκαθίσταται ἡ εἰρήνη αὐτή, τότε εἰρνεύει μὲ ὀλόκληρη τὴ δημιουργία: «Εἰρνεύσε μὲ τὸν ἑαυτό σου καὶ τότε θά εἰρνεύσει καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ», πλεῖο ὁ ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος. Στὴ βάση αὐτὴ οἰκοδομεῖται καὶ ἡ εἰρνεύση μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ παρουσία κάποιου εἰρηνικοῦ ἀνθρώπου γίνεται τὸ ἐπίκεντρο τῆς εἰρνεύσεως πολλῶν.

Ἐκεῖνο πού ταλαιπωρεῖ τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ δημιουργώντας ἀνησυχία καὶ ταραχὴ εἶναι ὁ θάνατος. Ἡ πραγματικὴ εἰρήνη εἶναι δυνατὴ μόνο μὲ τὴν κατάργηση τοῦ θανάτου, πού πρόσφερε ὁ Χριστὸς μὲ τὴν ἀνάστασή του. Ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι μόνον ἠθικὴ ἀλλὰ καὶ πνευματικὴ κατάσταση. Ἡ ἀπουσία τῆς ὀφείλεται στὴν παρουσία τῆς ἁμαρτίας, πού ἀποτελεῖ τὴν αἰτία τοῦ θανάτου· ἡ ἀποκατάστασή της πραγματοποιεῖται μὲ τὴν ἀναίρεση τῆς ἁμαρτίας.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Κατά τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τῆς πρώτης τῆς ἑβδομάδος, καὶ ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ μαθηταί, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς καὶ στάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ τοὺς λέγει, **“Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας”**. Ὅταν εἶπε αὐτό, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια του καὶ τὴν πλευράν του. Οἱ μαθηταί ἐχάρησαν διότι εἶδαν τὸν Κύριον. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε πάλιν, **“Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας. Καθὼς ἔστειλε ἐμέ ὁ Πατέρας καὶ ἐγὼ στέλλω ἐσᾶς”**. Ὅταν εἶπε αὐτό, ἐφύσπησε εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς λέγει, **“Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἐάν συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες κανενὸς τοῦ εἶναι συγχωρημένους· ἂν κανενὸς δὲν τίς συγχωρήσετε, θὰ μείνουν ἀσυγχώρητες”**. Ὁ Θωμᾶς, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ ὀνομαζόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτο μαζί τους ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς. Τοῦ εἶπαν λοιπὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί, **“Εἶδαμεν τὸν Κύριον”**. Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε, **“Ἐάν δὲν ἰδῶ εἰς τὰ χέρια του τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ καρφιά καὶ δὲν βάλω τὸ δάκτυλό μου εἰς τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ καρφιά καὶ δὲν βάλω τὸ χέρι μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν θὰ πιστέψω”**. Ὑστερα ἀπὸ ὀκτῶ ἡμέρες ἦσαν πάλιν μέσα εἰς τὸ σπίτι οἱ μαθηταί του καὶ ὁ Θωμᾶς μαζί τους. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές, ἐστάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπε, **“Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας”**. Ἐπειτα λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν, **“Φέρε τὸ δάκτυλό σου ἐδῶ καὶ κύτταξε τὰ χέρια μου καὶ φέρε τὸ χέρι σου καὶ βάλε το εἰς τὴν πλευράν μου καὶ μὴ γίνεσαι ἄπιστος ἀλλὰ πιστός”**. Ὁ Θωμᾶς τοῦ ἀπεκρίθη, **“Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου”**. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, **“Ἐπειδὴ μέ εἶδες, ἐπίστεψες. Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν μέ εἶδαν καὶ ὁμως ἐπίστεψαν”**. Καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκανε ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο. Ἄλλ’ αὐτὰ ἔχουν γραφῆ γιὰ νὰ πιστέψετε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ πιστεύοντες νὰ ἔχετε ζωὴν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Χριστιανικὴ καὶ κοσμικὴ εἰρήνη

Ἡ εἰρήνη δὲν πηγάζει ἀπὸ τὰ πράγματα τοῦ κόσμου. Ὁ Χριστὸς βεβαιώνει ὅτι ἡ εἰρήνη του διαφέρει ἀπὸ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου. Ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου εἶναι περιορισμένη καὶ εὐθραυστη. Βρίσκεται μέσα στὰ ὅρια τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου. Καὶ ἡ διατήρησή της εἶναι προβληματικὴ καὶ συμβατικὴ. Ἀντίθετα, ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀπόλυτη καὶ ἀκατάλυτη. Ὑπερβαίνει τὴ φθορά καὶ τὸν θάνατο. Δὲν ἐξαντλεῖται σέ πολιτικὴ ἢ κοινωνικὴ συμφιλίωση. Εἶναι καθολικὴ εἰρήνη προσωπικῆς κοινωνίας, προσφορᾶς καὶ αὐτοθυσίας. Γι’ αὐτὸ καὶ ἡ παρουσία της στὴν κοινωνικὴ ζωὴ ταράζει τὴ συμβατικὴ ἀνθρώπινε εἰρήνη. Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ ὁ Χριστὸς δὲν ἦρθε νὰ φέρει εἰρήνην ἀλλὰ «μάχαιραν» (Μαθ. 10, 34). Παράλληλα ὁμως ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ μόνη ἐλπίδα ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴ συμβατικότητα καὶ τίς διαρκεῖς διαψεύσεις τῆς κοσμικῆς εἰρήνης.

30 Ἀπριλίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΙΑΣΧΑ)
«Τά ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ
ἀναστάσεως καί ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριοι ὁμολογία», Τακώβου ἀποστόλου,
υιοῦ Ζεβεδαίου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου († 44).
Ἦχος: -- Ἑωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ε΄ 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ΄ 19-31.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Μαΐου, Γ΄ ἀπό τοῦ Πάσχα.
Ἀπόστολος: Πράξ. ζ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε΄ 43 - ις΄ 8.

Λατρευτικό βίωμα

Ἡ εἰρήνη νοεῖται μέ τρεῖς διαστάσεις: ὡς ἐσωτερική εἰρήνη τοῦ ἀνθρώπου, ὡς εἰρήνη μέ τόν Θεό καί ὡς εἰρήνη μέ τόν πλησίον. Μέ τίς τρεῖς αὐτές διαστάσεις ἀποτελεῖ προϋπόθεση καί πρωταρχικό αἴτημα γιά τήν τέληση τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ζώντας ὁ πιστός τήν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ μέσα στόν κόσμο μετέχει προκαταβολικά στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἤδη παρούσα στίς καρδιές τῶν πιστῶν. Ἡ βίωσή της φανερώνει διατήρηση τῆς κοινωνίας μέ τόν Θεό. Ἀντίθετα ἡ ἀπουσία της μαρτυρεῖ κληνισμό τῆς κοινωνίας αὐτῆς.

Ἡ εἰρήνη ἀποτελεῖ γνώρισμα τῆς καινῆς κτίσεως, καθὼς πηγὴ της εἶναι ὁ Χριστός. Τό μήνυμά του μετά τήν ἀνάσταση εἶναι «εἰρήνη» πρὸς τοὺς ἀποστόλους. Ἡ ἀναζήτησή της μακριά ἀπό τόν Χριστό ἀποτελεῖ ὄντως ματαιοπονία. Ὁ πόθος τοῦ ἀνθρώπου γιά εἰρήνη παραμένει ἀνικανοποίητος, ὅταν ὁ κόσμος ἀδυνατεῖ νά ἔρθει σέ κοινωνία μέ τόν ἀναστημένο Κύριο.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γιά τίς συχνότητες ἐκτός Ἀττικῆς πληροφορίες
στό τηλέφωνο 210 - 7298. 222

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμόνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr